

kring og havde søgt efter Soldaterne i Kornnegene, hvor de havde skjult sig. Jeg synes, at det er en Utilbørighed, at slikt kan ske. Naar Mandskabet uden at forsømme Tjenesten kan hjælpe deres elskværdige Kvarterværter, bør de have Lov til at gøre det i saa vid Udstrækning som muligt.

Vi Rigsdagsmænd har i det sidste halve Aar ikke været overlæssede med Arbejde, og man har da jævnlig haft Lejlighed til at se sig omkring her i Byen. Jeg har da henvendt min Opmærksomhed blandt andet paa vore militære Kaserner og Øvelsespladser. Man ser i Udlandet, hvordan de militære Øvelsespladser efterhaanden er blevet gjort mere og mere tilgængelige for Publikum, saaledes at alle de Øvelser, der kan foretages ude, stadig kommer under Publikums Kontrol. Jeg vil gerne indrømme, at det er tilgiveligt, naar der omkring de ældre Kaserner og Eksercerpladser er bygget Mure. Det er tilgiveligt, at der om Gothersgades Eksercerplads staar den grimme Mur, men det er ikke tilgiveligt, hvad jeg har set i Gothersgade, at naar Porten ind til Eksercerpladsen skulde repareres, var man saa bange for, at Publikum skulde kunne kige ind, at man med ret stor Bekostning byggede en interimistisk Port, og Vagten skulde nok passe paa, at den ikke aabnedes, saa Publikum kunde kige ind. Jeg forstaar ikke Meningen dermed. Skal Folk have et Indtryk af, at der er noget derinde, som skal skjules? Man bør tværtimod aabne Pladserne for Publikums Øjne. Man kan godt samtidig hindre Publikum i at komme ind paa Pladserne og genere Øvelserne. For Børn og mange andre, som er interesserede i, hvad der foregaar derinde, vilde det have sin store Interesse, om man brød de Mure ned. Man kan jo plante levende Hegn udenom og klippe dem, saa Folk kan se og glæde sig over, hvad der foregaar derinde. Jeg synes, man derved havde en vis Kontrol med, hvordan de unge Mennesker, vi betror til Officerernes Varetægt, behandles i den Tid, de aftjener deres Værnepligt. Jeg sagde før, at disse Murindhegninger er tilgivelige ved gamle Kaserner, men noget andet er det, naar Talen er om nye Kaserner som Husarkasernen. Jeg har med Flid gaaet rundt om den og har set efter en Aabning, hvorigennem man kunde spejnde ind og se, hvad der foregaar paa Pladsen, men jeg har ikke kunnet finde nogen. Jeg har tværtimod oplevet, naar jeg har stillet mig op i Porten, det eneste Sted, hvor man kan se ind, at en Skildvagt straks har bedt mig om at

fjerne mig, da jeg ikke havde noget at gøre der. Jeg tilføjer, at jeg nægtede at gaa, da jeg stod paa Fortovet, hvilket medførte en Konference mellem Vagtkommandøren og Skildvagten. Det saa ud til, at Militæret vilde rykke ud for at fjerne de civile, der stod derude. Det gjorde det imidlertid ikke. Jeg synes, det er den Slags Ting, vi bør paatale. Jeg har endvidere set adskillige Ting i Baadsmandsstrædes Kaserne, der kunde have Interesse. Jeg har set, hvor omhyggelig man er for Hestene, hvilke rene og pæne Opholdsrum de har, men at man langt fra er saa omhyggelig for Mandskabet. Jeg vil anbefale ærede Kolleger lejlighedsvis at gaa op og se disse Mandskabers Opholdsrum og se, hvor meget de lader tilbage at ønske. Jeg tror, det virker i høj Grad forældrende paa Mandskabet at have hyggelige Omgivelser, og jeg tror, man kunde med meget smaa Midler lave det saaledes, at der blev hyggeligt; Billeder koster som bekendt ikke ret meget. Paa vore Stationer og i vore Jernbanevogne hænger man gode, danske Billeder og skifter dem, og jeg synes, man med lidt god Villie kunde tage Eksempel heraf og derved gøre Opholdsrummene for vore Sønner lidt mere hyggelige. Jeg har tidligere lejlighedsvis gjort Forsvarsministeren opmærksom paa Mangler, som jeg ved har fundet Sted ved den saakaldte Forsøgsforplejning. Jeg tror, at det var en god Reform, at man gik over til Forsøgsforplejningen med Mandskabet og senere gik over til Fællesforplejning. Men jeg tror ogsaa, at der er Mangler; der bør stadig være Kontrol. De militære Lederes Uddannelse er selvfølgelig begrænset, de kan ikke være saa praktiske, som de burde være, og jeg tror, at vi kan bistaa dem ved nu og da at besøge vore Sønner paa Kasernerne og se paa Forholdene. Der er sikkert meget, som med lidt god Villie kunde rettes, og jeg forudsætter ogsaa, at der hos overordentlig mange af vore Befalingsmænd er den bedste Villie til at rette sig efter gode Raad i saa Henseende. Men paa et Felt vil jeg slaa Følge med det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen), der forleden kritiserede vore unge Officerer. Der tages sikkert alt for lidt Hensyn til, om de unge Mænd, der skal være Befalingsmænd, har pædagogisk Sans. De skal møde med en Eksamen, med et Stempel, for at de kan faa Adgang til den saakaldte Kornetinstitution, en Institution, der efter min Formening blev oprettet for at jævne Skellet imellem Underofficerer og Officerer. Jeg tror ikke, at Hensigten er naaet, maaske kan den naas i Fremtiden; jeg vil ønske, at man ved Valget